

det nu har paa det engelske Marked; vi komme lettere til en Forstaelse, naar vi ere enige om, at det er det, vi ville, end ved at bestynde hinanden for alle mulige andre mærkelige Ting. Den Stilling, vi have paa det engelske Marked, er, som det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) har fremhævet, en eiendommelig Stilling, en Stilling, som næppe noget andet Land har, nemlig en naturligt — monopoliseret — Stilling. De Herrer vide, at man taler om naturligt Monopol, som et Monopol, der ikke skyldes Lovgivningsmagtens Bestemmelse. Ved et Lands eiendommelige klimatiske Forhold, Natur- og Jordbundsforhold o. s. v. opstaar et mere eller mindre udpræget naturligt Monopol, det vil sige en Stilling paa Markedet, som giver en privilegeret Stilling frem for de øvrige Konkurrenter, og gjør Konkurrencen betydelig vanskeligere for de Andre. En saadan Stilling have vi for Dieblisset paa det engelske Marked. Denne Stilling skyldes for en stor Del meget forskellige Ting, men den er væsenlig baseret paa det ene Ord: Renomme. Det er paa denne Stilling paa det engelske Marked, at vort Agerbrug lever; det er paa denne Stilling, at vi opnaa de relativt høiere Priser der, og det er derved, vi ere i Stand til at holde vor Ballance i Agerbruget — den er forresten daarlige nok for Tiden. Gaar denne Stilling tabt og gaa Priserne ned, saa vil de Herrer se Kalamiteter paa Landbrugets Omraade, som de for Dieblisset intet Begreb have om. Nu er det ganske vist, at Spørgsmaalet om Englands Lovgivning ikke har Noget at sige for os, fordi England er et Land, som arbejder under stik modsatte Forhold af vore. England er et importerende, et konsumerende Land, vi derimod ere et Export-Land, det er ikke vore Exportørers Mening, det kommer an paa, men det fremmede Lands Handelsstands og Publikums Mening, som det gjælder om; der maa regnes med ganske andre Faktorer her og der, vi arbeide under stik modsatte Forhold; hvad der gjælder for den Ene, gjælder ikke for de Andre. Vi kunne ikke overføre engelske Forhold paa vore. Skulde Noget bevise os, at den engelske Lovgivning ikke er tilstrækkelig her, saa er det netop det, at England aldeles ingen Interesse har af Smør-Export. Det, der er Tale om for os, er ikke den engelske Lovgivning, men Lovgivningen i de andre Stater, som konkurrerer med os i England; det er det Afgjørende, og der viser det sig, at Forholdet er et ganske andet. I en stor Del af Amerikas smørproducerende Lande, navnlig i Kanada, som er en engelsk Pro-

vinds, og hvor altsaa Konkurrencen fra Amerika med os paa det engelske Marked er mest betydningsfuld, der er Produktionen af Butterine fuldstændig forbudt. Kanada anses for et komplet rent Land. Hvorledes det er i de forenede Stater, skal jeg ikke kunne sige. Det ærede Medlem for Bræsto Amt 6te Valgkreds (Bosjen) nævnte, at der var gaaet en Dom mod Staten New York; fra den anden Side menes der, at denne Dom ikke respekteres, det er altsaa et konstitutionelt Konfliktspørgsmaal. For Englands Vedkommende ser jeg af et Skrift, som er meddelt af Hr. Lawaeg, at i Rusland er Butterine forbudt, med mindre det er forsynet med en bestemt Farve. Det spiller en mindre Rolle, fordi Rusland vist næppe endnu er en farlig Konkurrent for os paa det engelske Marked. Ja, man skal nu ikke smile saa haanlig ad Rusland. Det er et Land som i mange Henseender ligner os, ogsaa hvad naturlige Betingelser angaar, og som slet ikke bestaar af saa fuldstændig idiotiske Barbarer, som man bilder sig ind. Det er meget vel muligt, at Østersøprovincerne kunne producere ligesaa godt Smør som vi. Hvem kan ikke hyste for 20 Mar siden; hvilket Renomme havde vort Smør den Gang? Hvis de tager sig sammen og gaar frem i Rusland paa dette Omraade som paa alle andre Omraader, kan der godt blive Tale om, at vi faae en meget alvorlig Konkurrent i de russiske Østersøprovincer; det skulle de Herrer slet ikke smile ad. (Indenrigsministeren [Singer slev] Finland er jo stærkt med) Ja, Finland ogsaa. Saa kommer endelig Tyskland. Der har man sagt, at Tyskland staar paa det samme Standpunkt, som vi hidtil have staaet paa ved vor gjældende Lov. De forbød ikke eller lagde ingen Hindringer i veien for Produktionen af Kunstsmør, men det er fuldstændig urigtigt. Der findes et Skrift, der er udarbejdet af Assistent Steenbuch, og i dette Skrift findes en Beretning om den gjældende tyske Lovs Indhold. Denne tyske Lovs § 2 gaar ud paa at forbyde al Blanding af Smør med Margarin eller andet Spiseligt, og derved Handel med det, og den tillader ingen anden Indblanding af Smørstedt i Margarin end den, der fremkommer ved, at der til Margarinproduktionen anvendes Mælk eller Fløde, og af Mælk maa der kun anvendes 100 Bøgtdele og af Fløde ikke mere end 10 pCt. Med andre Ord, denne Lov forbyder fuldstændig al Blanding af Smør og Margarin, den lægger Produktionen af Margarin saa alvorlige Hindringer i veien, at den fuldstændig forbyder at tilveiebringe den Margarin, som fra vedkommende danske Marga-